

ANUL IV. = No. 7
1 Februarie 1928.

«Vom lovi deopotrivă în străinul parazit
și în românul necinstit și înstrăinat!»

INFRĂȚIREA ROMÂNĂSCĂ

Organul central al «Ligii Apărării Naționale Creștine»

CUPRINSUL :

- I. C. Căfuneanu: Greutăți și pierderi.
Jean Labat: Activitatea Lordului Rothermere este
trău plasată.
Ion Zelea-Codreanu: Să apărăm biserica lui Isus
de silnicia celor fărdelege.
Gh. Sion: Goană după studenți, dictatură de Jidani.
A. F.: Jidanii din Maramureș în lumina lui E.
Egan.
Șt. Penes: Să înceteze provocările.
Gh. Maier, Gavril Maier și Octavian Neamțu:
Răsplata muncii în zilele de azi.
D. Popescu: În chestiunea studentească.
Gh. Sion: O intimpinare.
„Infrățirea Românească”: Politică de partid.
Informațiuni: Interne și externe.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
: CLUJ, STRADA BOB Nr. 7 ::

IMPRIMERIA FOII „LUMEA ȘI ȚARA“
: CLUJ, PIAȚA CUZA VODĂ Nr. 16 ::

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organul central al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Rubrica permanentă

Pentru ca să se știe

Denunțăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărat pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureșenii, de pe urma căruii sătenii de baștină și-au pierdut pădurile ce le aparțineau de veacuri:

Apărătorii, cumpărați cu banii lui Iuda, poartă numele:

EMIL HAȚIEGANU, deputat național-țărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

MIRCEA DJUVARA, deputat liberal și profesor la Universitatea din București.

VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

Cine ajută pe dușmanii României la bârfirea țării?

COSTA FORU, de la „anumita presă“

SI
N. GHIULEA, membru în partidul național-țărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

Greutăți și piedeci*)

Se pune întrebarea: cine ni le aruncă în cale astăzi, când toți bunii Români se străduiesc să ajute la consolidarea statului și a neamului nostru?

Pentru a răspunde la întrebare, nu este nevoie de o lungă cercetare. Se cere un pic de spirit obiectiv, capabil să extragă din vâlmășeala faptelor anumite observații caracteristice.

I. Să aruncăm o privire asupra aplicării reformei agrare. Bine înțeles că această reformă a adus în general pacea socială. Dar, acolo unde a lăsat cuiburi de nemulțumire, unde în loc să aline dureri seculare le-a intensificat și însângerat, acolo în rana deschisă pe trupul țărănimii noastre, întâlnim pe Jidani, profitând din mizeria poporului nedreptățit.

În Maramureș ne împiedecăm de Jidanul Groedel la compozesorate. În țara Moșilor reforma nu se aplică, pentru că interesele societăților forestiere jidovești cer și impun prin corupție ca legea să se calce, și legea s'a călcat despoind pe Moși de beneficiile legii.

II. Să ne îndreptăm atenția în altă direcție. Viața universitară este tulburată prin grija ce inspiră studențimea năvala Jidanilor în școlile noastre. Vi-

torul culturii naționale, specific românești, fără de care nația noastră nu poate trăi, este amenințat prin numărul covârșitor de Jidani în școli, cari mâine fiind elementele cele mai pregătite vor exclude, în mod fatal, pe Români de la conducerea țării lor.

III. Să ne întoarcem ochii către altă problemă. Sănătatea poporului este zilnic și sistematic dărăpănată prin alcoolismul răspândit și favorizat de cârciumarii jidani. În Maramureș fiecare casă de Jidan este o cârciumă clandestină.

IV. Cercetați cum funcționează mașina statului. Legile nu se aplică, pentru că aparatul administrativ cu agenții săi de supraveghere și execuție, este stăpânit prin mituire de Jidani. Așa încât cele mai bune hotărâri de la Centru, concretizate în legi de interes general, sunt de la început, paralizate în aplicarea lor prin corupția jidovească.

Mă opresc la aceste câteva observații sumare, luate din diferite domenii ale vieții noastre. Nimeni nu poate contesta exactitatea lor; dar ori-și-cine, stăpânit de gând senin și binevoitor

*) Din „Generația Nouă“ Anul I. No. 5. Organ al Asociației studenților localnici de la Universitatea „Ferdinand I.“ din Cluj.

față de problema consolidării noastre, va adăugi la numărul de mai sus alte multe constatări, din care rezultă că în toate străduințele noastre de împuțernicire a neamului și statului românesc, ne împiedecăm de acțiunea contrară a Jidanilor.

Așa fiind — și nu se poate afirma că este altfel — de ce vă mai întrebați, domnilor politicieni: pentru ce studențimea se mișcă? Se mișcă, pentru că nu sunteți capabili să înlăturați din calea consolidării noastre pierdecile jidovești și deci nu puteți asigura țării ziua de mâine, care aparține în întregime studenților de astăzi, nu vouă profitori năraviți ai momentului. Studențimea și-ar vedea numai de carte și de nevoile ei profesionale cu o singură condiție: să-i luați grija deslegării chestiunii jidovești.

Această ușurare sufletească nu i-a adus-o nici un guvern al României-Mari; nici cel puțin semne de îndreptare nu s'au ivit. Din contră, ne confundăm tot mai adânc în servilism oficial față de Jidani; ne ploconim până la pământ față de finanța lor; ne vinдем tot mai ușor conștiința pentru arginții lui Iuda. Și atunci vă mai întrebați pentru ce studențimea, purtând grija zilei de mâine, se mișcă nervoasă și cere strident îndreptare?

I. C. CĂTUNEANU

In atenția Maghiarilor de bun simț și de bună credință

Publicăm mai jos în traducere articolul profesorului universitar american dl Jean Labat despre instigațiile războinice ale lordului Rothermere, apărut în Cleveland=Ohio, în aceea parte a globului; unde minciuna și calomnia

în jurul a tot ce este rămas au întunecat judecata cea dreaptă în străintătate. Mulțumim autorului în numele tuturor bunilor Români pentru strălucita obiectivitate cu care restabilește adevărul.

Activitatea Lordului Rothermere este rău plasată

Lordul Rothermere și-a exorbitat indignarea pentru faptul că 1,300.000 de unguri sunt în prezent supuși români împotriva voinții lor, în timp ce alți 745.000 sunt supuși cehoslovaci și 472.000 supuși iugoslavi. Probabil faptul că înainte de războiu peste 3,000.000 de Români, 2,000.000 de cehoslovaci și 4,000.000 de iugoslavi erau supuși unguri tot împotriva voinții lor, era un lucru indiferent pentru Domnia=Sa. Din fericire pentru această indiferență n'a fost împărtășită în 1919 de factorii politici responsabili în Angia, în Statele Unite, Franța, Italia și Japonia, cari au ascultat presiunea voinții lor nestrămutate de a fi încorporați cu națiunile surori de dincolo de hotare, cari vărsaseră curente de sânge pentru a-i libera de jugul unguresc.

A încerca acum a aduce o revizuire a tratatului dela Trianon și a reda Ungariei pe acești 10,000.000 de unguri, cari urăsc pe Unguri și sistemul feudal unguresc — singurul care mai există încă în lume — ar fi tot atât ca și a lucra împotriva idealurilor păcii cari par a anima pe Lordul Rothermere. Căci aceste națiuni, reconstituite prin libera voință a fraților lor de sânge, nu vor consimți nici odată să renunțe la ceea ce le-a fost dat și ar preferi să moară până la cel din urmă om decât să vadă din nou pe Unguri pășind pe pământul locuit în majoritate covârșitoare de Români, Cehoslovaci și Iugoslavi.

Sugestia Lordului Rothermere de a da înapoi Ungariei în întregime ori în parte teritoriile, pe cari ea le-a pierdut ca un rezultat al războiului, ar fi cel mai sigur mijloc pentru a provoca un alt războiu și mai teribil, ale cărui consecințe ar duce departe și ar fi pline de rezultate neașteptate. Paralela cu Alsacia și Lorena este cu totul deplasată. Se poate aminti că deputații pe care această provincie i-a trimis an după an în Reichstag-ul german au protestat totdeauna în mod unanim în contra încorporării țării lor la Germania, în timp ce provinciile cari aparțineau mai înainte Ungariei n'au

putut să trimească în cele mai bune împrejurări cel mult 15% deputați, numai cu condiția de a admite ca să formeze cu toții o organizație politică solidă și să consimtă cu toții a subscrie la rețigimul reacționar unguresc.

Prin agitația pe care el încearcă acum s'o creeze în această chestiune Lordul Rothermere face un rău serviciu cauzei păcii și chiar Ungurilor înșiși. În loc de a fi încurajați să hrănească visuri nerealizabile de revanșă, Ungurii ar fi mai bine sfătuiți să trăiască și să se desvolte în lăuntrul limitelor teritoriale stabilite prin tratatul de pace, unde ei formează o națiune destul de omogenă de 8,000.000 de locuitori, trăind pe pământul cel mai fertil și având beneficiul unui mare rău internațional, înconjurată de națiuni pașnice a căror sinceră dorință este să păstreze prietenie și să desvolte relații economice și culturale cu ei.

Cum ar trata Ungurii cu minoritățile române, cehoslovace și iugoslave, pe care Lordul Rothermere dorește să le vadă din nou sub dominația maghiară, se poate întrezări după tratamentul la care sunt supuși acum germanii și alte minorități. Trăiesc acum în Ungaria cam un milion de Evrei, peste 500.000 de Germani, aproape 100.000 de slovaci, 100.000 de Români și alte naționalități, deși în număr mai mic. Pentru toate aceste popoare nu este nici o singură școală minoritară în Ungaria. Mai mult, dela 1919 încoace a existat o lege stabilind „numerus clausus“ pentru Evrei, restrângând intrarea lor în școlile superioare și în universități. Nu se poate imagina cum un astfel de guvernământ poate în mod candid să ceară drepturi pentru minorități în provinciile pierdute, drepturi pe cari el le deține în mod atât de categoric propriilor săi supuși minoritari.

E de regretat că în statele successorale nu sunt autohtoni, ci au fost colonizați acolo în timpuri recente de guvernul unguresc, pentru a desnaționaliza populația originală a acestor provincii. Ei formează grupuri izolate înconjurate de mari mase ale popu-

lației care formează majoritatea. Singura soluție pentru a satisface aceste grupuri, este de a le acorda libertate politică, economică și culturală. Aceasta a fost făcut în modul cel mai liberal de statele successorale. Ei se bucură, împreună cu grupul majoritar de libertate politică completă, un drept care nu este acordat nici acumă maselor maghiare de către guvernul unguresc. Ungaria este singura țară în Europa în care nu este sufragiu universal.

În statele successorale s'a instituit o mare reformă agrară de care au beneficiat în mod egal toți țărani, indiferent de rasă ori religie. Țăranul ungur din România, Cehoslovacia ori Iugoslavia este acum stăpânitor de pământ și nu și-ar schimba poziția lui cu aceea a țăranului maghiar din Ungaria, care este încă un proletar rural și muncește pe pământul stăpânilor săi feudali. Astăzi grupurile minoritare din statele successorale se mândresc că au urmărit politica cea mai liberală față de aceste minorități și cine studiază în mod serios și neinfluențat problemele internaționale va găsi cu greu un astfel de precedent în toată istoria omenirii. Acest lucru este pus la îndoială numai de exponenții și propagandiștii stăpânilor feudali maghiari, cari nu pot să se împace cu pierderea privilegiilor lor. Dacă Lordul Rothermere ar fi studiat complet această chestiune, oricine ar putea fi sigur că nu și-ar fi împrumutat prestigiul său și al ziarelor sale pentru o cauză atât de nevrednică. Chiar dacă nobilul Lord ar voi să susțină rectificarea frontierelor recente, Maghiarii ar privi aceasta numai ca un prim pas spre recucerirea provinciilor pierdute, dupăcum se vede din cuvintele și din presa lor.

Nu, reconstituirea vechei Ungarii feudale nu poate fi scopul unui om de stat liberal sau al unui iubitor de adevărată democrație și pace. Ungaria medievală este un lucru al trecutului, și în memoria neamurilor ce i-au fost mai înainte supuse ea rămâne ca un vis graoznic.

JEAN LABAT

Directorul Seminarului de Limbi moderne al Universității din Georgetown

Rugăm pe Dnii colaboratori, cari fac revista noastră tot mai interesantă prin prețioasele lor articole și corespondențe, să ne scuze dacă nu le putem publica imediat ceea ce ne trimit. Singura cauză este lipsa de spațiu. Le va veni rândul în numerile viitoare.

Să apărăm biserica lui Isus de silnicia celor fărdelege

Nici acum n'au amuțit încă văicărelile *fărnice* în jurul „gravelor“ tulburări dela Oradea, Cluj, etc... „Tulburări“ ale căror „victime“ multe, sunt: *geamurile sparte! Fărnice*, fiindcă jidani — în urechile căroră răsună și acum fraza fioroasă de cumplit auto-blestem: „Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri“ (Ev. Matei, 27, 25) — știu foarte bine ce însemnează în istoria lor cuvântul „tulburări“!... Cea mai mare zarvă o fac însă șabesgoimii și ceilalți slujitori mai mari ai jidovimii. Unii făcând din fânțar armăsar, ca să se arate devoția stăpânilor răsplătitori, iar alții fri-coși — ca orice trădător — s'au speriat în mod serios de pocnetul unui chibrit!...

Dar zarva aceasta de havră acope-re unele măsuri grave, extrem de grave, ale cârmuirii.

Nu voi discuta dreptul guvernului de a păstra ordinea, chiar atunci când crede, că e mai bine să reprime svăcrele instinctive ale nației noastre copleșite de năvala jidovimii distrugătoare, decât să studieze mașar chesfiunea obținerii liniștii prin îndreptarea cauzei. Însă dreptul acesta al guvernului — oricare ar fi el — de a lua măsuri pentru păstrarea ordinii, are o limită extremă, *peste care nu se poate trece*. Această margine, imposibil de discutat de oricine, este: **Libertatea absolută a rugăciunii în biserică, libertatea absolută a cultului public creștin!** Libertatea Bisericii lui Hristos trebuie să fie în afară de orice discuție în această țară, chiar când ea a ajuns în mod vremelnic să fie cârmuită de unii aței și francmasoni po-zitivnici religiei creștine! Peste această limită nu se poate trece, fără sancțiuni grele aplicate de oameni, de pietre, sau în ultima analiză de Dumnezeu direct!

La Romani, la Greci și la toți păgânii vremilor vechi — cari nu aveau doar decât instinctul Divinității în inimile lor — dacă un făcător de rele se refugia în vre-un templu, de-alfel totdeauna deschis, nimeni nu se putea atinge de el acolo. Puterea lui mească a guvernului trecător — ca tot ce-i trecător — se opria cu sfială la ușa templului, în care trona maies-tatea veșniciei!

La noi? Voi povesti patru exem-ple, dintre cele multe din ultimii ani:

1. La 1923 se adună la Iași vre-o 40 de studenți frunțași, reprezentanți ai studențimii românești dela toate u-niversitățile din țară. Se adună spre

a se consfătui. Întreb, ce desordine ar fi putut produce patruzeci de fineri într'un oraș mare, cu poliție, cu ad-ministrație, cu siguranță, cu procurori și cu garnizoană puternică? Nici-una cu pufință! Totuși guvernul, acelaș guvern liberal — în disprețul oricărui bun simț — a ordonat, ca mâna de studenți să nu se poată aduna pen-tru consfătuire, nici chiar într'o casă particulară!! Atunci studenții au ho-tărât să se furișeze prin pădurile din împrejurimi spre a se consfătui acolo. Iar înainte de sfat, au voit să se ducă — în zi de lucru, deci fără mult public la catedrala mitropolitană spre a face un parastas pentru studenții morți pe câmpul de războiu, și spre a îngenunchia la moaștele Sfintei Pa-raschiva. Totul fusese aranjat. Preoții așteptau îmbrăcați în odăjdii. Dar când cei câțiva studenți — era în vacanță — au ajuns, cu câțiva profesori u-niversitari invitați și cu câteva doamne, la porțile catedralei, au găsit porțile ferecate cu lanțuri și lacăte grele. Iar înaintea porții un procuror, în fruntea unui pluton de gardiști, li-a pus în vedere, că din ordinul guvernului, n'au voie să intre în biserică! Întâmplarea a făcut, ca tocmai atunci să treacă pe-acolo un venerabil preot bătrân, trecut de 80 de ani. La rugămintea studenților venerabilul Părinte Știu-beiu li-a oficiat parastasul și rugăciu-nea în strală. Studenții, și profesorii, și doamnele au îngenunchiat în stra-dă cu fața spre catedrală. Pe trotuare s'a adunat lume multă, care privea, Jidani și Români. Jidanii râdeau sa-tisfăcuți și bațjocuritori, iar Românilor le curgeau lacrimi șiroaie pe obraz. Aasemenea înjosire nu văzuse țara aceasta nici pe vremea Turcilor...

În asemenea împrejurări, cine s'ar putea oare mira, că finerii s'au ho-tărât atunci să puie mâna pe arme?! Sunt împrejurări când nu numai sân-gele clocotitor al unor fineri, ci chiar sângele domolit de vârstă al unor moșnegi nu poate rezista poștei de-a privi cu sete spre panoplia, de culele căreia atârnă armele! Savantul Haj-dău era moșneg, când a publicat celebra scrisoare în contra unor poli-ticiani, cari se gândeau la dărâmarea așa numitelor „ziduri chinezești“. A-dică la înlăturarea legilor de protec-țiune a nației românești față de peri-colul jidovesc. Atunci genialul savant, deși moșneg liniștit și senin, nu s'a putut reține de-a fișări fraza, că dacă va îndrăzni un ministru să se atingă de acele legi, el va găsi destulă pu-

tere în brațul său „*spre a smulge ca-rabina din cui și a-i sbura creerii, că unui câne turbat!*“! Fraza a produs vâlvă, dar și-a produs și efect. Evi-dent, *atunci!*

2. În urma cunoscutelor lupte stu-dențești, în urma închisorilor dela Vă-cărești, Galați, Focșani, Turnu-Seve-rin, în urma proceselor dela București, Iași, Focșani, Turnu-Severin, în ur-ma mișcării triumfale a masselor, cul-minând cu nunta dela Focșani, câteva sute de părinți din mai multe județe au pus copiilor lor născuți atunci nu-mele „Corneliu“ și „Cornelia“. Apoi au cerut tânărului Corneliu Zelea-Codreanu să fie naș acelor copii. Era un elementar drept religios al părin-ților să puie copiilor orice nume vo-iesc. Și tot așa să-și iee naș pe cine voiesc. Cum nu era posibil ca nașul să meargă în câteva sufe de locuri, L. A. N. C. din Focșani aranjase ca toți copiii aceștia să fie adunați la Focșani într'o anumită zi, și taina botezului să se officieze pentru toți într'o biserică. Ei bine, *guvernul, a-celaș guvern liberal, a găsit că e în drept să opriască intrarea în bi-serici!* A anunțat aceasta de mai 'nainte. Iar când L. A. N. C. din Focșani a luat măsura, ca oficierea să se facă pe câmp în afară de oraș — ca să înlătore pretextul eventuale-lor desordini — atunci guvernul, ca să oprească botezul sutelor de copii, a declarat pur și simplu starea de a-sediu în întreg județul Putna. Și a ocupat militărește — ca într'un teri-toriu inamic oarecare — toate șoselele, drumurile și satele. Atunci L. A. N. C. a hotărât ca botezul să se officieze în județul Râmnicul-Sărat, la conăcul unei moșii a dlui Giorgică Niculescu. Pe o rază de kilometri nu era nicio casă creștinească, necum vr=una ji-dovească. Deci nici vorbă de desor-dini. Guvernului însă nu-i era de ordine sau desordine, ci el voia cu orice preț să opriască oficierea bote-zului! De-aceia, cu camioane în vi-teză nebună — cașicum ar fi fost de oprit invazia unei oștiri dușmane — au fost aduse batalioane de jan-darmi, cu cari au încercat a bara drumurile și câmpul din jurul conă-cului, a opri oamenii, mamele cu co-piii în brațe și preoții. Zic a încercat căci lumea, în număr mare, s'a în-dârjit, a năvălit asupra cordoanelor, le-a frânt și le-a împrăștiat. Sfânta taină a botezului numai astfel s'a pu-tut săvârși.

Nu voi uita niciodată scena, când un cuvântător protestând contra ace-lora, cari au dat ordin să se calce în picioare libertatea legii noastre crești-nești, a pronunțat cuvintele: „până când brațul nostru îi va putea pedepsi,

pedepsește-i. Tu, Doamne! Peste o mie de oameni au ridicat privirile spre ceriu, și-au făcut semnul crucii, fe-meile au îngenuchiat bătând metanii, și toți într'un gând au repetat cuvintele: „Pedepsește-i, Doamne!“

Și pedeapsa lui Dumnezeu a urmat — în lipsa pedepsei oamenilor — lovind în mod neașteptat persoanele, cari inspiraseră măsurile nelegiuite și sacrilege! Da, pentru cine crede, a fost foarte limpede!

3. Trec peste alte oprești mai mărunt, ca anumite opriri de sfințiri de steaguri ș. a. la două mai caracteristice și mai apropiate.

În alegerea parțială din Septembrie trecut, țăranul Vasile Cocândă di județul Bălți, un luptător fruntaș al L. A. N. C., moare împușcat — asasinat de un soldat jidan — în fața sălii de votare, în care se furau în mod oficial voturile. Lovit în piept de glonte ucigaș, și-a mușcat su-manul cu dinții, a murit în picioare, apoi s'a prăbușit la pământ, ca un stejar lovit de trăsnetul Satanei, nu al lui Dumnezeu! În urmă i-a rămas o casă de copii. Biserica noastră creștină prevede la înmormântare însoțirea până la groapă a mortului de către prieteni și cunoscuți, cari se roagă pentru sufletul lui, repetând la fiecare prohodire cuvintele „Dumnezeu să-l ierte“. Legea noastră creștinească prevede anumite rugăciuni, anumite prohoduri, mai târziu parastase. Cel mai important la patruzeci de zile. Toate nu se pot interzice nici pentru hoț, nici pentru criminal, nici chiar pentru trădătorul de țară!

Ei bine, pentru bietul Vasile Cocândă, țăranul asasinat de un jidan, s'a interzis totul! Din ordinul autorităților administrative, sătenii au fost împrăștiați de jandarmi și armată, ca să nu-l petreacă până la groapă pe bietul Vasile! Jandarmii l-au dus până la groapă! Iar mai târziu s'a dat un ordin și mai extraordinar, și mai bizar, și mai cinic, în toate comunele județului Bălți: *In nici o comună din județul Bălți nu sa permis să se facă parastasul la praznice de zile, pentru acest țăran omorât!*...

Auziți, frați Români? Ați auzit? Inscribeți-vă adânc în suflet, ca să nu uitați! *Și să nu uitați, că de veți uita și Dumnezeu are să vă uite pe voi!*

Și cam de sus trebuie să fi venit acest ordin, devremece se zice că și Episcopul din partea locului s'a supus și s'a asociat ordinului!

(Ehei, Preasfințite, lumea te știa altfel odată. N'ai ideie cât de scump vor costa în curând asemenea plecaciuni și dezertări dela apărarea sfintei libertăți a legii lui Hristos!)

Este cea mai cinică, cea mai fică-

loasă călcare în picioare a libertății cultului creștin!

Fiindcă un țăran român a fost asasinat de un soldat jidan, în timpul când hoții ticăloși furau voturile oamenilor, pentru aceasta se oprește a se face parastas pentru odihna sufletului lui, chiar după patruzeci de zile dela înmormântare!

...Și mai crede cineva, că trebuie să fii un om prea tânăr, ca să-ți amintești cu sete de vorbele mai sus citate ale bătrânului savant Hajdău?!

4. Acum, la 10 Decembrie trecut, ziua de aniversare a începutului luptei naționale studențești. Studenții, suflete viteze ca a muschetarilor medievali, se vede că au devenit și de-un „stupid misticism medieval“ — cum ar zice dl Țieranu dela Timișoara în aplauzele unei înalte autorități doctrinare. Misticism, de care adevărații luptători nu se rușinează, ci voiesc să se închine „la icoane“ prin biserici și să se roage lui Dumnezeu și Sfinților Lui. Să se roage: pentru sufletele camarazilor lör morți în războiu, pentru cei morți, în urma maltratărilor, în lupta cea sfântă a studențimii românești, care este lupta cea mai sfântă a nației românești în-sași. În sfârșit să se roage lui Isus, cerșindu-i puteri și biruințe în lupta lor contra „puilor de năpârci“, contra acelor cari sunt „din tatăl lor Diavolul“, contra atâtor „farisei“ și contra atâtor vânzători de tipul Iscarioteanul chiar din mijlocul neamului nostru!

Cine-i poate opri dela rugăciunea în biserică?!

Ei bine, Ministerul de Interne s'a crezut în drept și de astădată să deie ordine de oprire! Ordine, cari fără sfi-ală au fost date publicității prin ziare ca pornind chiar dela Consiliul de Miniștri! Ordine, pe cari la București n'au avut îndrăsneala a le executa, dar a căror executare în celelalte centre universitare a dat naștere în mod firesc la conflicte. Multe din aceste conflicte cu urmări: arestări, judecăți condamnări, etc....

Și acum, oprindu-ne la aceste puține exemple — din cele mult pe cari le-am putea arăta — întrebăm:

Cu ce drept Ministerul de Interne, sau Consiliul de Miniștri, îndrăznește a se atinge de libertatea Cultului Creștin?

De libertatea Bisericii Creștine?

De libertatea creștinului de-a obține rugăciuni din partea preotului în biserică, pentru sine și pentru alții — vii sau morți — și de-a se închina el însuși în biserică?!

Cu ce drept se atinge de sfințenia și măreția mistică a clădirilor bisericesti creștine, cari sunt lăcașurile lui Dumnezeu?

Se atinge, închizându-le și ferecân-

du-le porțile, zăvorându-le ușile, bă-rându-li intrările cu cordoane de poliști și jandarmi?

Cu ce drept oprește botezuri, im-prăștie lumea dela înmormântări și decretează unor parastase pentru sufletele morților?

Încă odată: Cu ce drept?

Știu bine că politicienii jidoviști și francmasoni n'au frică de Dumnezeu, îi întreb însă serios: *Nu se tem nici de oameni?!*

Crede oare acest soi de politicieni jidoviști, cari mișună prin toate partidele, că lojile francmasonice, din cari fac parte, le pot fi pentru totdeauna o pavăză destul de puternică, o chiu-rasă destul de impenetrabilă, deși permit atitudini de păgâni furioși față de biserica lui Hristos?!

De sigur nu admitem nici o comparație, când e vorba de Biserica lui Hristos în genere în această țară, și mai ales când e vorba de Bisericile noastre naționale *dominante*, dar totuși nu ne putem opri de-a atrage luarea aminte a tuturor Românilor asupra unor comparații strigătoare:

a) Toată lumea știe, că sinagogle nu sunt numai locașuri de închinare lui Assassael — Sarsailă — fie la ei acolo! — ci sunt case, în cari jidovimea urzește tot planul de aservire a popoarelor creștine și de subminare a statelor creștine. Auzitați vre-odată Români, să fi zăvorit guvernul vre-o havră jidovească?

Vrea să zică bisericile se pot fereca, sinagogle nu!

b) Elevul jidan Falk din Cernăuți l-a umplut de sânge pe un profesor român. Totu, elevul român al profesorului respectiv, vine la Cernăuți și cu un foc de revolver își răzbună profesorul și nația palmuită. Ei bine, zeci de mii de jidani, îndoliează în mod demonstrativ orașul României Cernăuți și transformă înmormântarea într'o mare demonstrație contra nației românești și contra statului român! *Români, auziți de vre-o oprire?*

c) Zilele acestea, la Oradea, la Cluj la Bacău și la Chișinău, sub pretextul îngropării unor hârtii „sfinite“ atinse de goini, au demonstrat cu zecile de mii contra nației românești, contra statului român. La Chișinău au luat parte peste 80.000 (optzeci de mii) de jidani. În contra ordinului expres al administrației, absolut toate prăvăliile jidovești au fost închise. *Luat-a guvernul vre-o măsură oarecare, prin care să le a-tragă luarea aminte acestor oaspeți nepoștiți, că în țara aceasta totuși nația românească e încă stăpână, și că nu înțelege să îngăduie a fi înfruntată pe propriul ei teritoriu? În casa ei? Da! Guvernul a luat strașnice măsuri de pază ca nu cumva demon-*

strafția sfidătoare să fie deranjată de creștinii revoltați!

Și bietul țaran Vasile Cocândă, omorât de un soldat jidan, nu se poate să fie înmormântat de sătenii lui. Copiii lui plâng, jandarmii îl duc la groapă, nici prohoade, nici parastase... nu se poate, politicienii au poruncit așa! S'ar supăra jidanii!

A cui e țara aceasta, Români?

Răspundeți! Răspundeți limpede și tare!!

Că de nu veți răspunde: va veni ziua, când copiii voștri vor plânge pe mormintele voastre pustii, cu lacrimi de sânge o țară, care a fost odată românească și creștină!

Deci încăodată, răspundeți:

A cui e țara aceasta?!

Huși, 5 Ianuarie 1928.

ION ZELEA-CODREANU

Atragem atenția și marelui public și judecătorilor improvizați ai studenților și oamenilor politici, asupra următorului articol, încărcat de bun simț, scris de un bătrân luminat și de inimă din generația care se duce, purtând un nume rămasă nu numai în istoria literaturii de peste Carpați, dar strâns legat și de prosperarea unei instituții de înaltă cultură de dincoace de munți: articolul este scris de generosul dona-

tor al bibliotecii Universității noastre din Ardeal, de acela care a fost proclamat cetățean de onoare al Clujului, de dl Gh. Sion,

Citiți, domnilor cari în zelumul Dvoastră oficial, v'ați grăbit să criticați fără măsură, și deci fără minte, să aruncați în închisoare niște tinere, cari au auzit mai mult decât puteți percepe Dv. glasul neamului împilat, cotropit și terfelit de Jidani.

Goana după studenți, dictată de Jidani

Studenții sunt urmăriți. Studenții sunt svârliți în închisoare. Studenții sunt condamnați.

Dar studenții sunt plămâni prin care națiunea respiră sentimentele ei. Studenții sunt inima și sufletul nostru. Prin studenți nădăjduim împlinirea idealurilor noastre naționale.

Mă întreb, pentru ce i-au vârat la închisoare fără măcar o formă de judecată? Nu au domiciliu cunoscut? Nu sunt în fiecare moment la dispoziția justiției?

Sunt ei veniți din altă țară, precum sunt Jidanii cari au năvălit peste noi, și formează cea mai grozavă năvălire ce a trecut pe capul țărilor Romane? De ce aplică fel de fel de pepepse, arestări, închisoare, condamnări ordonate, eliminări din Universitate etc.

Jidoviții au pus în serviciul Jidanilor poliție, procurori și toate organele constitutive a țării.

Voiți a le pune pecetia infamiei?

Dar vedeți defaimarea voastră nu-i atinge.

Ei n'au furat, căci a rupe cărțile, a svârli sulurile, a strica geamuri — nu însemnează furt — mai cu seamă ziua la amiază mare în fața armatei și a poliției.

Se poate spune că a fost o puternică și violentă manifestare ca răspuns la neomenoasele provocări jidovești.

Condamnările ordonate nu-i pot atinge moralmente. Sentințele nu-i înjosesc.

Oamenii noștri politici au suferit în-

chisori și condamnări fără a-i atinge întru nimic.

1. I. C. Brătianu a fost închis la Paris cu ocazia svârlierii bombei lui Ovsim împotriva lui Napoleon a III.

2. Marele tribun Flevia a fost închis la Văcărești și primit de Bucureșteni în un entuziasm nemai pomenit.

3. Néculau Filipescu, marele patriot a fost în închisoare și condamnat.

4. Edgar Mavrocordat a fost condamnat pentru că a palmuit pe ministrul de justiție Voinov.

5. Beldiman fostul prefect alui Vodă Cuza a fost închis,

6. Gh. Panu condamnat la un an de închisoare și primit de Ieșeni ca un rege.

De aceea studenții vor avea dragostea întregului popor Român.

Dacă 30 deputați au cerut în parlament, în vechiul regat isgonirea Jidanilor din țară în fața Europei întregi; apoi un întreg popor să nu fie în stare se apere și a cere ca năvălitorii selbatici să ne dea pace a trăi fără ei?

Dacă s'ar fi întâmplat se ajungă în poziția noastră de astăzi, o altă țară din apus, s'ar făptui lucruri neînchipuite.

Nu mai zic de progromurile rusești din Chișinău 1907, unde cadavrele jidanilor zăceau ca buștenii pe strade, și spitalele pline de ovrime stălcită.

Dar chiar în Londra, când Chinezii cuprinsese spălătoriile, Englezii i-au expulzat. A zis cineva ceva?

Să nu uităm că în Franța ereau jurnale care scriau cu litere de o schioapă „Aux armes, mort aux Juifs”. America cea mai liberală țară oprea întrarea jidanilor sub cuvânt că sunt bolnavi de ochi, le trebuia certificate. America nu primea pe Japonezi la școli. În America se ucideau negrii pe stradă de către cetățeni fără a fi pedepsiți.

La noi nimic din toate acestea. Și totuși ni se aduc fel de fel de calomnii! Pentru mișcări studențești toată Europa jidovită strigă Ghivali!

În mișcările studențești se aude strigătul întregii națiuni suferinde.

Nu strângeți supapa, căci explozia generală va urma.

Sfârșesc aceste linii, zicând: Trăiască Studențimea Română.

Târgul-Ocna.

GH. SION

Pagini din Maramureș

Jidanii din Maramureș în lumina lui E. Egan

— Un englez trimis să salveze populația din părțile nord-estice —

I.

Sunt vreo treizeci de ani, de când guvernării de atunci ai acestor ținuturi s'au alarmat de vaietele amărâului popor român și rutean din județele: Maramureș, Bereg și Zemplen. Aceste județe sunt megieșe cu Galiția și Polonia rusească, de unde incurgeau toate liftele jidovești, cu toate otrăvirile și murdăriile lor.

Prima etapă a invadării sunt aceste ținuturi, unde vinarsul de otrăvire este mai mult și mai tare.

Nici lăcustele de pe vremuri n'ar putea produce atâta stricăciune. Aceasta omidă, care a umplut cornii — vorba lui Eminescu — nu numai poate pe bietul țaran român, ci îl săcătuiește și-l arde din rădăcină. Județele: Bereg — jumătate — Ung și Zemplen locuite de ruteni și slovaci, cu arondairea de după războiu s'au încorporat la Cehoslovacia. Rutenii, după suferințele zecilor de ani au ajuns la stare mai suportabilă. Spolierea și jaful jidanilor s'au redus în mod simțitor.

Cehii, popor de viață, negustori inteligenți au luat lupta cu jidanii. Cooperative, bănci populare, mulțime de prăvălii creștinești, prohibirea alcoolului, iată câteva dintre măsurile de apărare ale Cehilor.

Cu atât însă mai rău pentru bietul român. Jidanul parasitar și hrăpăreț trece Tisa și vine în România. Ca naanul visurilor sale. Mai întâiu este adăpostit la un alt coreligionar. Peste 3—4 luni „operează” independent. Așa e explicabil că, astăzi din 28 de mii locuitori ai Sighetului-Marmației, 20 de mii sunt jidani. La fel și prin comunele rurale. Satele vechi de pe Valea Izei și de pe Valea Vișelului sunt ficsite de șleahța păgână. Tot așa și pe Mara. Șoseaua și strada principală este numai a lor. De la gări nu mai vezi altceva decât caftanuri și perciuni.

Românul, descendent al vechilor strămoși descălecători și luptători este scos din sat și împins la margine.

— Bade! cum se face că voi sunteți pe de lături și pe coaste, iar aceștia toți sunt pe la mijloc? îl întreb pe un om bătrân din Ciulești, ce l'am găsit cu niște capre la capătul satului.

— Noi am fost în vatra satului, răspunse fiul Romei cu un suspin îndurerat. Noi am fost, dar ne-au scos jizii (așa-i numesc pe jidani). Le-a ajutat și notarul, și solgăbirăul și varmeghia (domniile dela județ).

Noi mai adăugăm: Pe jidan la mai protegiat Pălinca (zisă aici și horincă) ce s'a revărsat în abundență din fabricile de spirt ale lui Elefant, Neuman, Steinmetz, Rapaport, Hersch, Kahan, Löw, Szender, Jankel și Gottesman. Românul cu ograda în „inima” satului după ce s'a șumenit de otrava crășmarului pregătită cu piatră vânăță, argint viu (mercuriu) și alte materii distrugătoare, dacă n'avea bani era „servit” de stăpân și în „credință” (pe credit). Numele și felul marfei erau trecute într'un buchvar (notă) scris în limba hebraică. Nu ncape îndoială că marfa creditată era ridicată la patrat sau și mai mult sporită. Peste un jumătate de an, la ocazia binevenită făcându-l pe român iarăș „amefit” îl lua să-și recunoască socoteala. Era așa întocmit ca să fie prezenți și 2 martori (oameni întreținuți de ovreu). Era indiferent că ce spune românul în „veselie”. Nu treceau 3—4 săptămâni și era chemat la judecătorie. Acolo găsea pe ovreu cu buchvarul subsoară și pe cei doi martori. Și era trist că judecătorul de ocol accepta ca dovezi scrisul hebraic a crășmarului și declarațiile celor doi martori, cari de comun erau tot aceeași la fiecare om din sat. Dar să vedeți, judecătorul era ungar, iar jidanul un aprig aderent al „ideii de Stat

maghiar”. Pe când bietul român, țăran din Maramureș, chiar în situația aceea cea penibilă când se vede dospoit și în chip mișelesc desmoștenit de avuțul său, accentuaiază că el este urmăș de-a lui Traian. În scurt timp executorul cu toba este în crucea lui. Casa și ograda este cumpărată de crășmar, căci el nu trebuie să dea bani. Se scotește în datorie. Românașul este scos afară cu femeea și pruncii. Pe loc, crășmarul vinde casa la un alt jidan, (nou venit) care se instalează și grabnic își întinde capetele de hidră spre a suge sângele creștinesc și el.

Românul deposedat, dacă mai are o arșiță de locuț în hotarul satului, își face aci o colibă și de aici umblă la tăiat de lemne în pădurile lui Groedel și a baronului Guttmann.

Cazul nu este singuratic. A fost și în trecut și este și în prezent la ordinea zilei. Nu e greu de înțeles, dar, cum în Maramureș, țăranul român este asvârlit pe la marginea satului și pe izvoarele apelor în sus, iar jidanii s'au așezat pe vatra satului, pe străzile și șoselele principale și pe locurile cele bune.

O acțiune de salvare

Cine a fost Eduard Egan?

Înainte de războiu, guvernul de atunci a simțit necesitatea de a salva populația din județul Maramureș în județele limitrofe. Nu de dragul românilor, cari în toată mișcarea și năpăstuirea deslănțuită se arătau intransigenți față cu tendința de desnaționalizare și țineau la neamul lor ca la un patri-moniul rămas dela maica Roma cea bătrână.

Nu, Ungurii aveau mai mult zor de scăparea rutenilor cari înclinau mult spre maghiarizare, și astfel erau mai simpatici. Acțiunea de salvare însă vrând-nevrând trebuia extinsă și asupra întregului județ Maramureș.

Guvernul a trimis la fața locului în calitate de Comisar cu puteri foarte largi și discreționale pe englezul E. Egan. Cum a găsit acest delegat ravagiile comise de ovrei în sinul populației și cum a apreciat motodele și tâlhăriile jidanilor din Maramureș? Se va vedea în articoliile următoare.

A. F.

Să înceteze provocările!

De mai bine de un an de zile opinia publică românească este zilnic agitată până la revoltă, de obrăznicia și perfidia jidovească exprimată prin Jidanul Rothermere — care abuzând de cetățenia engleză — s'a pus în slujba Maghiarilor grandomani și șovinști făcând atmosferă în occident pentru opțiunii Unguri și pentru revizuirea tratatului dela Trianon.

Față de aceste provocări necunoscute în istoria omenimei până la ivirea obrăzniciei jidanului Rothermere, și până la publicarea „Protocolului Inteleptilor Sionului” — România a protestat energic și cu toată demnitatea, prin ministrul său la Londra dl. Titulescu. Dar cu toate argumentele nerăsturnabile produse de reprezentantul nostru la Geneva, campania perfidă, întreținută de oculta jidovească — care voește să facă din România o a doua Rusie sovietică — n'a încetat o clipă.

Era deci natural, și logic, ca Studențimea universitară românească — revoltată de atâtea provocări jidovești și maghiare — să-și fiină congresul anual în cel mai de vest oraș al țării — în Oradea, care este în nemijlocita apropiere de hotarele năbădăoșilor vecini maghiari, pentru ca acolo, să spună sus și tare, dar cu demnitatea și cu energia strămoșilor romani, că viitorii conducători ai destinelor țării românești, nu vor tolera nici o clipă,

modificarea actualelor hotare ale României!

Dar provocările perfide n'au încetat nici la noi acasă. Abia început congresul studentesc, Jidanii și agenții comuniști au început atacurile și insultele faplice.

Opărire cu apă fiartă a studenților, lovirea lor cu fiare și cu alte obiecte, aruncate din ferestrele caselor, injunghierea studenților de hotelierul jidan Vaiszlovics și intrarea în plin congres a jidanului Keller — care prin finuta lui provocatoare a revoltat pe congresiști — toate aceste acte perfide a trebuit să provoace reacțiunea studențimei și punerea la punct a provocărilor.

Oculă jidovească, care dirigează întreaga campanie — internațională — de bârfire și de discreditare a României, era conștientă atât de reacțiunea studențimei românești — care a fost atacată și insultată în felul arătat — cât și de formula de bajocorie la adresa României, ce urma să răspândească în toată presa jidovească de pe glob.

Iată câteva titluri de calificare din presa jidovită internă: „Banditismele dela Oradea”; „Vandalismul studenților la Oradea” și altele la fel. Din presa externă Centrala presei jidovești din Zürich scrie:

Crave atacuri antijidovești în Ro-

mânia — 3 morți, 120 de răniți, mari pagube de lucruri.

„Ungaria cere o comisie de anchetă asupra atacurilor dela Oradia și Cluj“.

Arestarea martirilor pogromului; Noi fapte rușinoase ale studenților români; „Ministrii români ca protectori ai pogromurilor — și așa mai departe.

Cu alte cuvinte, Jidovimea provoacă, insultă și atacă pe Români, la ei acasă, și tot ea, Jidovimea strigă, cât o ia gura, Ghiwalt!... ne omoară rumunii! — ajutoi!

Domnilor Miniștri, Domnilor Deputați și Domnilor Funcționari de tot felul, din România Mare, fie-vă milă de acest popor ales de Jehova, ca să stăpânească — prin corupție, intrigă, perfidie și prin teroare întreaga lume — deci și România, — și le faceți posibil să plece în Palestina în maximum trei luni, de azi, pentru ca să nu mai sufere pogromuri și pagube pe urma Românilor! Iar ca măsură inițială, binevoii a le detrage imediat, toate brevetele de cărciumi, de prăvălii, de fabrici, de exploatarea de păduri și de meserii pentru ca să-i ferii pe Jidani de a mai veni în contact cu Români!

Fiind bineștiut că jupânul Weizmann, tot pentru ducerea Jidovimei în Palestina, a fost în vizită pe la noi, săptămânile trecute!

Atâta timp, până ce autoritățile noastre vor binevoi să ne împlinescă rugămintea — noi, cei dela „Infrățirea Românească“ ne adresăm tuturor Românilor din România Mare, zicându-le:

Deșteptați-Vă din somnul cel de moarte!

Inregimentați-Vă în rândurile Ligei Apărării Naționale Creștine, care luptă ca România să fie a Românilor.

Strângeți rândurile, și contribuiți din sărăcia Voastră ca să scăpăm țara de Jidani și Jidoviți — și să facem ca România Mare, să fie și tare și românească pe terenul comercial, industrial și financiar!

Iar voi, neam blestemat al lui Iuda și fii aleși ai lui Jehova, — până în momentul ce veți părăsi România Mare, de care nu vă place, și pe care o calomniați, o bârbiți și o insultați fără încetare:

Incețați cu provocările, atât interne, cât și externe, și Vă faceți fără întârziere bagajele pentru Palestina, cât mai curând cu atât mai bine. Iar pe noi Români ne lăsați în grija Mântuitorului nostru Isus Hristos, și a Bisericii noastre creștine.

Ne-am înțeles?

Șt. PENES

Lupta Românilor pentru dreptate în propria lor țară contra Jidanilor

Reproducem mai jos următoarea expunere, scrisă de cei trei preoți români din localitate, însoțită de procesul-verbal de ședință al consiliului comunal, împreună cu o anexă cuprinzând o adresă de mulțumire a S. S. Patriarhului Miron, din care acte rezultă obșteasca recunoaștere a

meritelor de bun Român a D-lui Petre Boțianu, atacat cu furie de jidovimea de pe valea superioară a Mureșului și amenințat a fi scos din șubă, pentru că susține interesele românești contra ticăloșiei, corupției și hoțiilor jidovești.

Răspлата muncii în zilele de azi

Români de pe Valea Mureșului! Unde mergem?

În Iulie 1923 a fost trimis la Toplița dl A. Petre Boțian, carele funcționează și azi în calitate de prim-notar al acestui oraș (șeful principal al serviciilor Primăriei și secretarul consiliului).

Acest om și-a îndeplinit misiunea cu atâta cinste, zel, abnegațiune și succes încât a întrecut toate așteptările, iar energia ce a dezvoltat a trecut peste închipuirile forțelor unui om. Este tipul funcționarului corect și a românului integral. Din broșura sa „Căutând dreptatea“ puteți cunoaște sufletul acestui om, deși aceasta spune numai o mică parte a programului dezvoltat de dânsul.

Chiar pentru aceste virtuți munceste de 5 ani în continua repetare a atacurilor străinilor dușmani și a cătorva interesești.

În timpul din urmă este atacat foarte vehement de vreo 8 jidani străini pripișiți în acest oraș, cari sunt ajutați de prim-rabinul lor Heim Schoor și vestitul Fildermann din București. Aceștia au intervenit la Ministerul de Interne și se spune că — de dragul lor — „dl A. Petre Boțian trebuie jertfit“.

Teribil! Unde am ajuns? Ne întrebăm, pentru ce? și pentru al cui altar? Pe al lui Fildermann și Schoor? Unde este atunci altarul Patriei pe care dl Boțian împreună cu noi l-a servit cu atâta cinste și cu credință.

Streinii lovesc în Boțian intenționând ca să lovească în însăși opera românismului din acest jur, căci Boțian a muncit nu numai pentru Toplița, ci pentru întreaga valea Mureșului.

Streinii au cerut chiar și disolvarea consiliului or. și se fălesc că au plătit toate autoritățile pentru ca să a-lunge pe Boțian și astfel să se facă deplina lor poftă. Vechiul lor sistem, arginții lui Iuda.

Atacurile au ajuns atât de violente, încât numai energii ca ale lui Boțian

le poate suporta. Este în luptă însă cinstea tuturor românilor și tăcerea noastră înseamnă lașitatea. Lumea românească nu poate rămânea nemiscată atunci, când presa streinilor (prin Brassoi lapok etc.) ajută asaltul dușmanilor contra dlui Boțian și a întregului românism din Toplița îndrăznind a lovi chiar în numele S. S. Patriarhului.

Interogat de o delegație, dl Boțian a răspuns atât: „Eu am înțeles și m'am trudit ca să muncesc din răsuțeri, nu pentru mine, ci pentru toți frații mei români, și mai pe sus de toate pentru prosperarea poporului și pentru desăvârșirea operei naționale. Eu sunt numai un simplu soldat în imenza trupă ce luptă pentru Hristos, Rege și Națiune. Trăesc și muncesc în crezul, că

*„Tot una e dac'ai murit
Flăcău ori moș îngârbovit
Dar nu-i tot una leu să mori
Ori căne 'nlanțuii“.**

Altarul este al tuturor, veniți să-l apărăm. Ori dacă nu vreți și dacă nu v'a fost de ajuns robia de 1000 de ani, atunci lăsați din nou (altarul) pradă nemernicilor. Primăvara o anunță stoluri, stoluri de rândunele dar una singură e prea puțin.

Mă doare numai că se sporesc stolurile cucuveicilor și a corbilor croncănitori. Plânge însă nu pot, căci

*„Nimic nu-i mai de răs ca plânsul
În ochii unui luptător“.*

Acesta i-a fost răspunsul care se pare foarte ușor dar este îngrozitor. Cuprinde o grozavă realitate.

Acest om munceste tăcut în biroul său și păstrându-și numai contactul cu poporul pe care îl iubește atât de mult, iar în timpul libet cercetează toți munții

* Nu vei putea rămânea nemiscat când vei vedea cum îți declamează această poezie Micu, copilul de 7 ani, al dlui Boțian. Și altele mai frumoase. Spune că „tatica m'a învățat“.

Iată cari sunt păcatele dlui Boțian.

jurului pentru câștigarea cărora — pe seama poporului — muncește și trăește.

Și dacă el înțelege să muncească și să tacă, nu putem tăcea noi. Nu putem sta nemișcați și în tăcere atunci când toți câinii latră, atunci când toți dușmanii neamului se năpustesc asupra lui.

Principala acuzațiune adusă de jidan este că Boțian:

1. ar fi pălmuit în București pe un jidan care a încercat să-l mituiască și care dat în judecată a fost chiar pedepsit de Tribunalul din Tg. Mureș. Se înțelege că păcătosul încearcă acum a inventa motive false pentru a se răzbuna asupra lui Boțian,

2. Boțianu ar fi răspuns unei delegații evreești, că: „nu spurcați cu hoitul vostru pământul sfânt al României“. Ei au fost cerut loc în cimitirul creștin. Și această este invențiune. Dar dacă chiar ar fi dat Boțian acest răspuns, sigur nu a săvârșit nici-o crimă.

Celelalte acuzațiuni sunt absolut minciuni inventate și tendențioase.

Adevăratul motiv al acestor porniri răutăcioase este faptul că *Boțianu înfruntă cu atât energie atacurile îndreptate de străini contra Rumânișmului și a dreptății*. Adevăratul motiv al zberătuțului dușmanilor noștri este chiar faptul că Boțianu a fost zidul de care s'au sfărmat toate atacurile dușmanilor îndreptate contra rumânișmului și a poporului din Toplița și jur. Boțian a veghiat totdeauna treaz și a apărât în modul cel mai vrednic interesele rumânișmului din această regiune iar în cauzele de reformă agrară a fost adevăratul strejer al intereselor poporului necăjit, pe care îl iubește și servește la nemărginire.

Iată că în urma cererii evreilor Boțian în acest an nu a mai fost numit nici în comisia de impuneri rămânând ca impunerea celor 18 comune românești să o facă streinii. Iată cât de ușor poate fi satisfăcută cererea veneticilor rămânând chiar stăpâni peste soarta românilor. Și pentru ce? Pentru că este român și este prea drept. Dar unde suntem?

Trebue să știe însă atât cei de sus cât și întreagă lumea că românii de pe valea Mureșului își vor ști împlini datorința. Boțian și cei ca el sunt ai noștri ai tuturor. Aceasta să o ia aminte atât streinii răuvoitori evrei etc. cât și rătăcitele coade de topor. *Ei nu vor putea sugruma dreptatea, deci nici pe Boțian.*

Dacă fața lui Boțian va fi lovită de dușmani, vom săruta-o noi și-l vom îmbrășa cu atât mai mult cu cât va fi mai alungat, și vom ruga pe Dzeu ca să dea țării românești mulți oameni ca Boțian.

Acest adevărat frate al tuturor românilor cinstiți nu va fi lăsat pradă

dușmanilor. Toți cei cari slujim și vrem să slujim cu credință Patria, veniți să-l întovărășim și apărăm. Il cunoașteți toți românii cinstiți de pe valea Mureșului, veniți să strângem rândurile. Lumea cinstită trebue să dovedească că dreptatea nu poate fi strivită nici prin minciuni, nici prin mituire, nici prin politicianism farizeesc înfrățit cu streinii și nici prin obraznicii. Dreptatea pururea învinge.

Anexăm o copie după declarația și cererea românilor intelectuali din Toplița. Mai anexăm și o copie după adresa No. 339 din 22 Februarie 1926 a Societății „Mormintele Eroilor“ și a S. Sale și altă copie după hotărârea consiliului orașenesc. Aceste acte prezicăză adevărul.

Câți mizei se lăfăesc în „slujbe grase“ iar acest om, tip al muncii cinstite este amenințat și persecutat chiar fiindcă este harnic, cinstit și își iubește prea mult Neamul și Patria. Mai interesant este însă faptul, că aceste ceretări au fost făcute și sub guvernările trecute de toți prefecții județului Mureș încheindu-se toate spre lauda dlui Boțian (și a celor cari le-au făcut!) dar acum se pare că în județul Mureș se întâmplă totul conform voinței senatorului Bürger. Și scurta vor trage-o... „cei cari le-au ales“, înșiși cetățenii.

Noi dăm numai alarma și apelăm la sprijinul frățesc al tuturor advăraților români. Dreptatea trebue precizată, este clară.

Românii de pe valea Mureșului în deosebi se ia aminte. Ațari cazuri demostrează programul general, iar noi trebue să înțelegem a sluji altarul Patriei cu dreptatea, cu care slujim altarul Dumnezeesc.

Toplița, la 12 Ianuarie 1928.

GHEOGHE MAIER
paroh și protopop on.

GAVRIL MAIER
paroh

OCTAVIAN NEAMȚU
paroh

*

Copie.

Declarațiune

prin care subsemnații — în numele rumânișmului și a tuturor oamenilor cinstiți și buni patrioți din Toplița — declarăm ea dl A. Petru Boțian prim-nofarul orașului nostru, dela sosirea sa în acest oraș (1923) și până azi a muncit cu deosebită cinste, zel, pricepere și patriotism desvoltând o adevărată operă de prosperare a comunei noastre și primind în repetate rânduri lauda consiliului or.

Declarăm, că orice pornire îndreptată contra dlui Boțian poate fi numai operă streinilor răuvoitori și a nesocotitorilor ori a dușmanilor Neamului și

Patriei. Protestăm contra acestor răutăcioase porniri și rugăm ca forurile în drept se precizeze adevărul pedepsind pe toți dușmanii operei naționale, căci dușmanii dlui Boțian pot fi numai dușmanii Neamului nostru.

Toplița-Română, la 21 Dec. 1927.

Gheorghe Maier m. p. preot și protopop on., Ștefan Navrea m. p. director de bancă, D. Dinu m. p. șeful gărei CFR., A. D. Gheorghiu m. p. Dir. Șc. Inf. Meserie, Indescifrabil Profesor Arte și Meserii, Gavril Maier m. p. paroh ort. rom., Maria Topârcean m. p. inv., D. G. Prepelită m. p. învățător, Sbârcea Irimie m. p. Dr. Aurel Sbârcea m. p. prof., Florian Nistor m. p. inv. dir., Gheorghiu m. p. șeful P. T. T., Sabin Popescu m. p. primar, Dr. Nicolae Vasu m. p. medic, Vasile Horga m. p. avocat, Vasile Micu m. p. farmacist, Ioan Tolan m. p. dir. de bancă, A. Bucerzan m. p. directorul școlii com., Octavian Neamțiu m. p. preot. Dr. Moldovan Victor m. p. avocat, Cecilia Zara m. p. învățătoare, Teodor Sigartău m. p. dir. școlii prim.

Pentru conformitate cu originalul.

Primarul orașului:

(L. S.) S. Popescu m. p.

*

Societatea Mormintele Eroilor căzuți în război
Comitetul Central.

No. 339 — 22 Febr. 1926.

Domnul Prinotar BOȚIAN

Comuna Toplița-Română
Jud. Mureș

Avem onoare a Vă aduce călduroasele mulțumiri pentru sprijinul Dv. prețios, dat delegatului nostru cu prilejul centralizării mormintelor de eroi în cimitirul de onoare dela Toplița și pentru grija pioasă ce purtați cimitirului de eroi dela Gura Secului.

Numai mulțumită oamenilor de inimă ca Dv. se poate desăvârși sfânta operă națională a centralizării mormintelor de eroi în cimitire de onoare.

Dv. pe lângă împlinirea acestei sfinte datorii către vitejii cari și-au jertfit viața pentru întregirea Neamului dați și o pildă înălțătoare atât supraviețuitorilor războiului, cât și generațiilor viitoare.

Dar fapta Dv. pioasă revarsă și o căldă mângăere în sufletele orfanilor, văduvelor și părinților celor căzuți în războiu.

Fie ca din pildele date de Dv. să răsară alte asemenea fapte trumoase, pentru binele și propășirea Neamului.

Cu arhierească binecuvântare,

Președintele Societății Mormintele Eroilor

Patriarhul României

s. ș. Miron.

Pentru conformitate cu originalul.
Toplița, la 12 Ianuarie 1928.

(L. S.) S. Popescu, primar

*

Extras-Copie.

Proces-Verbal No. 7 — 1927

dresat în ședința consiliului orașului
Toplița azi la 4 Noemvrie 1927, fiind
prezenți:

Sabin Popescu primar,

A. Petru Boțian secr. șeful serv.
administrativ.

Alexandru Pop, șefcontabil,

Francisc Molnar arhitectul or. și
membrii: Coman Florea, Ioan Vodă
I. Nechiță, Ioan Marcu, Gh. Maier,
Dr. Nicolae Vasu, Marcu Schauer,
Bucur Filimon, Truța Grigore, Csa-
szar Ștefan, Teslovean Dumitru, Tes-
lovean Vasile, Vodă Ioan I. Toader.

în scopul dezbaterii următoarelor

Obiecte:

1. Consfătuire asupra cauzelor de

Reformă Agrară privitor la exproprie-
rea pășunilor și pădurilor com.

1. Consiliul în unanimitate constată
și declară, că:

*Primnotarul A. Petru Boțian și-a
indeplinit funcțiunea în general cu o
deplină și desebită cinste și pricepere
iar în cauzele de reformă agrară a
desvoltat o activitate foarte rodnică
și utilă comunei noastre, apărând
drepturile poporului cu o deplină ab-
negațiune, cinste și pricepere.*

*Consiliul este convins de cinstea
și abnegațiunea primnotarului A. Petru
Boțian în care are toată încrederea.*

*Consiliul precizează, că: Toate zv-
nurile îndreptate contra primnotarului
Boțian nu corespund adevărului și au
putut fi inventate numai de streinii
răuvoitori și dușmanii Neamului.*

D. c. m. s.

Pentru conformitate cu originalul.

Toplița, la 12 Ianuarie 1928.

(L. S.) S. Popescu, primar

Din Bârlad

Doamne! Nu-i mai răbda!

În semn de protestare contra con-
damnării studenților învinuiți de des-
ordinele întâmplate la Oradea Mare
în luna Decemvrie 1927, Uniunea
Generală a Studenților Creștini, de-
clarăm doliu pe timp de 20 de zile
cu începere dela 25 Decemvrie 1927.
Sfintele sărbători ale Nașterii Domnu-
lui, au fost lipsite de obișnuitele baluri
și festivități studențești.

Totuși consecvenți tradiției și ve-
chiului renume al Bârladului — ca
centru de cultură în Moldova. —
Asociația Studenților Creștin Tutoveni
«Alex. Vlăhuța» prin inimosul ei
președinte, *Dr. Andrei C. Ionescu*, în
înțelegere cu P. C. Preot Ștefănescu
— un adevărat slujitor al altarului —
au aranjat o șezătoare cu caracter
religios în biserica Sff. Spiridon —
ca cea mai îngrijită din Bârlad —
pentru ziua de 6 Ianuarie 1928 —
Botezul Domnului — ora 5 p. m.

La apelul Studenției a răspuns
un foarte numeros public, încât, sff.
biserica a fost neîncăpătoare.

Programul a constat din: cântări
religioase excelent executate de corul
bisericei sub conducerea *d-lui profesor
Balmuş*; ilustrul bârlădean *d-l G. Tu-
loveanu*, — invitat de studenți — a
ținut o prea frumoasă și documentată
conferință despre: *Credința reazăm al
vieții. Dșoara Maria Alexe*, studentă
a citit „Noaptea sfântă”, iar *d-l stu-
dent Damaschin „Isus”*.

La ora 6¹/₂ p. m. șezătoarea a luat

sfârșit, asistența rămânând pe deplin
mulțumită că inițiatorii le-au dat pîle-
jul să aibă câteva momente de recu-
legere sufletească.

Dar... Amărăciune! La eșirea din
sfta. biserică, vedem staționând în curte
un pluton de sergenți de oraș, în aș-
teptarea ordinelor superiorilor; acest
spectacol ne-a întristat sufletele.

Am căutat să aflu despre misiunea
ce aveau acești sergenți pe lângă zi-
durile biserice; iată d-lor cititori rostul
lor!

Au fost trimiși la biserică de atot-
puternicii zilei, din ordinul d-lui N.
Simionescu vice președinte al Came-
rei deputaților — român neaș — cu
însărcinarea de a căuta să zădărnicească
ținerea acestei șezători crești-
nești și a întimida publicul de a par-
ticipa.

Trist și dureros spectacol! Cu atât
mai trist, cu cât vedem că duhul cel
rău al Satanei și-a făcut un așa lăcaș
în sufletele conducătorilor de azi, în
cât caută, prin orice mijloace, să ne
depărteze și de Cel ce avem mai scump,
de Mântuitorul nostru Dumnezeu; să
ne împiedece de a mai intra în lăcașul
Împăratului tuturor Împăraților, pentru
ca astfel să împlinescă vorba dușma-
nilor milenari ai creștinismului. Nu
i-ar mai răbda Domnul!

Dupăce îndepărtează pe preoții și
învățătorii slabi de îngeri, dela adevă-
rata lor meserie și-i îmbracă în haina
murdară a polițianismului de căpă-

tuială; dupăce-i transformă în agenți
electorali spre a-și satisface mârșavele
lor interese de partid, uzează și de
forța publică spre a îndepărta credin-
ciosii de altar.

Pun în legătură acest fapt cu învă-
țămintele rabinilor, ce voi cita mai jos,
publicate în foaia ilustrată „Wiener-
Volks-Zeitung” No. 10 din 1912 și
de unde se poate constata că puterea
guvernanților noștri de azi, a celor de
eri și a celor ce vor veni, stă în mâna
fiilor lui Ehova, în mâna jidovilor.

Iată ce zice rabinul *Sebet Naftuli
din Praga*:

„Toate oficiile statului trebuie să ne
fie deschise! Reușind principiul a-
cestor, viclenia și tenacitatea înăscută
poporului nostru, va crea solicitătrū-
lui jidovesc, curând acele porturi, care
în realitate sunt de o importanță; se
înțelege că e vorba numai de atari
slujbe cari aduc în public onoare,
putere și foloase, pe când celelalte
cari pretind muncă și știință să și le
refină creștinii. De aceea refuză izrae-
litul funcțiile subalterne. Justiția este
pentru noi de o însemnătate serioasă
iar advocatura un însemnat pas înainte.
Aceasta se potrivește cu spiritul vi-
clean și tenace al poporului nostru
și ne permite o ochire și putere a-
supra afacerilor adversarilor noștri.

„De ce să nu ajungă și un jidov
a fi ministru de culte, după ce jido-
vii au și fost miniștrii de finanțe în
mai multe state?

„Oamenii noștri trebuie să pătrun-
dă printre făuritorii legilor de stat;
legile excepționale ale goimilor cre-
iate pentru fiii lui Israel, trebuie să
desființate prefutindeni, pe când noi
considerăm legile fundamentale ale
părinților noștri. Nu mai avem tre-
buință de legi pentru apărarea no-
stră, ci să ne îngrijim de legi cari
să ne ofere foloase. O lege blândă
cu privire la bancrută, ce trebuie să
existe în folosul umanității, echiva-
lează în mâna noastră cu o mină de
aur. Trebuie ca înainte de toate să
ne îngrijim ca legile contra cameței
să se desființeze, strigând că prin a-
ceasta se vor eftini banii. Banul este o
marfă ca ori și care și legea însăși
trebuie să ne dea dreptul să-i ridicăm
valoarea, după cum o cer afacerile
noastre.

Iată d-lor cititori adevărul care nu
poate fi înlăturat.

Și dacă stăpânitorii zilei de azi —
e vorba de cei dela Bârlad — nu i-a
văzut nimeni, nici odată — nici chiar
la tedeumuri oficiale — în lăcașul
Mântuitorului, în schimb, în ziua de
9 Oct. 1927 d. d. N. Simionescu;
Prefect Buzescu; Primar Gurijă;
Lalu, etc. în ținute majestoase, au as-
sistat în sinagoga jidovească, la sfin-

firea steagului unei societăți jidovești, de unde, sugestionafi de duhul lui Ehova, sfidând neamul căruia aparțin, au străbătut străzile orașului în fruntea cortegiului de perciubași, pe când, pentru sfinșirea steagurilor L. A. N. C., cari luptă pentru păstrarea integrală a credinței noastre strămoșești; pentru Rege și Națiune, a ordonat preoșilor să nu officieze sfinșirea acestor steaguri.

Și acum, dle cititor, când politicianii noștri, uitând trecutul istoric al neamului; uitând de Altarul Domnului, pe

cari Marele Voevod Ștefan le ridică după fiecare bătălie în semn de dragoste și mulțumire lui Dumnezeu, au intrat în solda jidovilor pentru a-și satisfice poftele lor lacomi de arginți.

Nu ne rămâne decât să zicem:

Doamne! Doamne! Nu mai răbda aceste cucuvele cari cobesc distrugerea nației din cari au răsărit.

Bărlad, 14 Ianuarie 1928.

D. POPESCU

Președ. L. A. N. C. Tutova

In chestiunea studentească

Publicăm mai jos următorul document al justiției militare, pentru ca publicul să afle ce sentimente nutrește față de instituțiile statului român, acela din a cărui atitudine provocatoare au izbucnit tulburările la Oradea: el se numește: Jidănul Weislovici.

Ordonanță definitivă Nr. 62.

Noi Scorțeanu Constantin, St. de Comisar Regal Raportor a Curții Marțiale a Diviziei II Vânători, văzând ordinul de urmărire Nr. 11560 al Domnului Comandant al Diviziei II Vânători, prin care deschide acțiune publică contra lui Weislovici Emil, proprietarul Hotelului Park din Oradea Mare, pentru faptele prevăzute de art. 192 al. 1 și 2 C. P. C. comb. cu art. 51 Titlul II Adițional C. J. M. comb. cu art. 299 C. P. al. 2 art. II Adițional C. J. M. și art. 40 C. P., aflat liber la domiciliul său.

Văzând că instrucțiunea afacerii este terminată,

Expunem următoarele:

În ziua de 15 Februarie a. c. dl. Substituit de Comisar Regal Sublt. Ghițeanu, transportându-se la Hotelul Park, proprietatea acuzatului, spre a-i pune acestuia în vedere, în calitatea de mai sus, că acuzatul Goffred Henrich, internat în acel hotel de către această curte pus sub supravegherea Comandantului Div. II Vânători, numitul Weislovici a ultragiât pe dl Sublt. Ghițeanu care îi pune în vedere că numitul Goffred trebuie să rămână în hotel până la ziua judecării, adăugând că Goffred stătea pe speșele sale în hotel plățind zilnic câte 70 Koroane, acesta (Weislovici) a afins onoarea domnului Sublt. spunând: că nu vreau să știe de aceasta, îl vor da afară, n'am timp să vă ascult că ni se răcește mâncarea, adăugând la aceasta și gesturi din mână și pe când vorbeau a întors spatele în mod ostentativ. Deasemeni în aceeași zi pe când i se lua interogatoriu de către Pretorul

Div. II. V. Munte Mihaescu și în asistența Substituitului Sublt. Ghițeanu și a Sublt. Jujău Victor interpret al Pretoratului, numitul Weislovici invitat să subscrie cele declarate, refuză zicând că nu are încredere în Justiția Română, adăugând prin această o gravă ofensă la adresa Justiției.

Văzând că astfel se stabilește în fapt, că acuzatul Weislovici Emil se face culpabil de faptele de ultragiu la adresa unui funcționar Judecătoresc în exercițiul funcției sale în fapt de ofensă la adresa Justiției Române.

Considerând că acest fapt intru-nește elementele delictului prevăzut și penat de art. 182 al. 1 și 2 C. P. art. 51 Titlul II Ad. C. J. M. art. 299 C. P. al. 2 și art. 5 Titlul II Ad. C. J. M. și art. 40 C. P.

Pentru aceste motive

Declarăm:

Că este caz a fi trimis în judecata acestei Curții Marțiale pe numitul Weislovici Emil, proprietarul Hotelului Park Oradea Mare, pentru faptele de ultragiu la adresa unui funcționar judecătoresc și ofensa la adresa justiției Române, fapt prev. și penat de art. 182 C. P. al. 1 și 2 art. 51 Titlul II Ad. art. 299 C. P. al. 2 comb. cu art. 51 Titl. II Ad. C. J. M.

și Disponem:

Înaintarea Dosarului dl Comand. al Div. II V. Munte, pentru ca în conformitate cu art. 102 să se pronunțe asupra dărei în judecată.

Data la Cab. de Instrucție.

Astăzi la 21 Februarie 1920.*

Substituit de Comisar Regal, Raportor,

Locot. Scorțeanu Constantin

Prin Sentința Nr. 207 din 1 Martie 1920 al Div. II V. M. Curtea Marțială Declară pe Weislovici Emil Proprietarul Hotelului Park din Oradea Mare, culpabil de faptul de ultragiu și de injurii referitoare la adresa Justiției Române fapt ce i se impută.

În baza art. 182 al. 1 și 2 C. P. C. și art. 299 al 2 C. P. și art. 40 C. f. Curtea Marțială a Condamnat pe Weislovici Emil din Oradea Mare la 3 (trei) luni închisoare corecțională și 3000 (trei mii) lei amendă.

Dos. Nr. 1018 920 C. R. C. VI. A. Archivă.

Amnestiat conf. I. D. 1547.1920.

* Nota Redacției. Atragem atenția că delictul mai sus calificat s'a săvârșit într'un timp și pe un teritoriu, când domnea stare de războiu. Această stare de războiu a durat până la 1 Aprilie 1927.

O întimpinare

Răspuns dlui Profesor Bogdan-Duică.

Vă rog a comunica prin ziar (revistă) părerea dlui profesor Bogdan-Duică, care este absolut și părerea mea și a oricărui om drept că: „Dacă nu cunoaștem ce au fost oamenii nu trebuie să vorbim de ei.

Să ne deprindem toți a cerceta înțai și apoi a vorbi*.

Foarte bine, foarte frumos. Dl Bogdan-Duică care e un mare cercetător, și cel mai scrupulos critic din țară nu putea să dea o mai nemerită și frumoasă lecție studenților și tuturor celor ce-l cetesc.

— Dar că dl Gyalui Farkas e un specialist în chestiuni de Bibliotecariat e o afirmațiune fără dovadă.

— Că e un distins literat nu o

știm; poate a scris ceva literatură în ovrește sau ungurește la jurnalele care ne'njură pe noi. Ceea ce cunoaștem însă e proza dsale din Keleti Újság care ne ironizează.

— Că dacă avem astăzi biblioteca universitară ce o avem este meritul dsale, afirmație iarăși fără dovadă.

„Senatul universitar i-a exprimat toate mulțumirile ce le merită pentru acest merit“.

Am tot respectul pentru Areopagul Universitar, dar prin toate mulțumirile ce-i aduce pentru meritul bibliotecii fără a-i enumera meritele pozitive sau negative, fără a-i arăta ce fel de merit. Ni-se pare iarăși afirmare fără dovezi.

La toate aceste afirmațiuni numai e numrate și nedovedite afirm și eu zic când că sunt greșeli regretabile.

* Vezi ziarul „Națiunea“ No, 8 din Ianuarie 1928.

Afirm: că Farcaș nu are nici un merit la existența sau edificarea bibliotecii universității.

Afirm că pentru noi Români e un obscur personaj bibliotecar.

Afirm că toată distinsa sa literatură

ce ne interesează, e batjocura din Keleti Ujság.

Ca să nu lungim vorba pentru acest trist personaj, cine voește-le vom putea arăta dovezi ce nu se pot înlătura.

Gh. Sion

INFORMAȚIUNI

Știri bune din America. În numărul nostru din 15 Nov. 1927, anunțăm onor noștri cititori, că frații din America la inițiativa bravului Român dl Teodor Andrica, au inițiat „Asociațiunea Românilor din America pentru apărarea cauzelor Românești”.

Astăzi abia după două luni dela aceea publicare suntem în plăcută situație a completa cele de mai sus cu următoarele informațiuni primite dela dl Andrica:

„Asociațiunea s'a format. Și-a început activitatea și cu incul sperăm să putem aduce foloase reale țării noastre de origine. Am intrat în legătură cu mai mulți Senatori din parlamentul American. Am creat legături cu mai multe ziare din anumite orașe ale țării. Am tipărit până acuma două pamflete (N. R. broșuri). Unul arătând scopul organizațiunii; iar celălalt arătând, că activitatea Lordului Rothermere este pe cale de a da faliment. În această ultimă publicație arătăm, de ce ar fi o nenorocire pentru Europa, dacă s'ar revizui tratatul dela Trianon etc.”

Salutăm cu bucurie activitatea rodnică a fraților dela „Asociațiunea Românilor din America” și vestim cu plăcere onor. cititori, că frații noștri din Lumea Nouă, în iubirea lor de Patrie și de Neam, au început alăturarea de noi, cei de acasă, lupta hotărâtă și demnă, încontra dușmanilor Românilor, fie aceștia interni sau externi!

Dorim iubiștilor noștri frați de peste Ocean, curaj și rezistență, în lupta începută! Dreptatea este pe partea noastră, și dacă luptăm, uniți și desinteresati, isbânda va fi a noastră, căci și Dumnezeu e cu noi!

Fratele Gheorghe Gruits din Klekk, Iugoslavia aflând că la Revista noastră se găsesc de vânzare broșurile:

„Scrisoarea lui H. St. Chamberlain asupra chestiunii iudevești în România” și „Vasile Alexandri, în luptă cu Jidanii”, s'a grăbit să le comande, trimițându-ne 20 Dinari.

Românii se deșteaptă!...

În chestiunea falimentului firmei *Băncile Unite Economică și Hipotecară S. A. Cluj*.

Toată lumea din Cluj știe, că în acest faliment, deponenții români înșelați în buna lor credință de directorul general jidanul *Blatt*, au pierdut zecimi de milioane. Dar nu știe publicul clujan, cine dintre Români erau amestecați în consiliul de administrație cu Jidanii și alți minoritari dela conducerea băncii. Le comunicăm numele marelui public, după darea de seamă către adunarea generală a acționarilor ținută la 14 Martie 1927. Ei se numesc: *Dr. Elie Dăianu*, Președinte al Consiliului de Administrație; *Christache Simionescu*, secretar general la Ministerul de finanțe; *Dr. Mihail Șerban*, Profesor la Academia de Agricultură din Cluj; *I. F. Negrușiu*, Președinte al Camerei de Comerț și Industrie; *Nicolae Teohari*, Director la Banca Românească, Cluj.

Iată, susnumișilor Domni, de bună credință, cum s'au servit Jidanii de numele Dvoastră, spre a da un lustru românesc combinației lor financiare, spre a atrage capitalurile Dv. și ale altor Români de bună credință, pentru ca la momentul oportun să vă fi rască în dezastrul falimentului premeditat, din care Jidanii totdeauna ies cu folos.

Aducem la cunoștință că, *Consumul funcționarilor publici* din strada Matia No. 1 Cluj acordă cumpărătorilor o bonificație de 5% în mărfuri din trei în trei luni, din suma cumpărăturilor făcute, însemnate la fiecare plată într'un carnet pe care îl prezintă cumpărătorul la cassă.

Am primit dela președintele Uniunii și a Centrului București următoarele informațiuni:

Consiliul Profesoral din București a eliminat din Universitate pentru un singur an 380 studenți. Facultatea de medicină, drept și academia comercială au dat cel mai mare procent. Tot acest consiliu a eliminat din cantinele universitare alți 360 studenți. Sancțiunile sunt bazate pe raportul primit dela Ministerul instrucțiunii și Consiliul de războiu. În afară de studenții amintiți și pe cari îi consideră vinovați de recente mișcări Cons. a mai eliminat pe cei 4 studenți cari în anul trecut au reprezentat Uniunea la Con-

gresul stud. internațional din Roma. Studenții români aprobă eliminarea lui Constantinescu, împotriva căruia au cerut chiar ei sancțiuni, protestează însă împotriva măsurii arbitrare care a lovit pe studenții Georgescu și Cureleanu.

Accentuăm că din partea Cons. profesoral nu s'a făcut nici o anchetă.

Pentru dl. Ministru Lepădatu. Îi atragem atenția dsale, care inaugurând punerea pietrii fundamentale a Căminului de ucenici din Cluj, Calea Moșilor, a salutat în cuvinte entuziaste începutul operii de românizare a orașelor noastre prin ucenicii români — viitori meseriași și negustori, — că de doi ani clădirea căminului stă tot în cărămidă înconjurată de schele, ca un semn al neputinței noastre bugetare. De Ministru, care ți-ai luat asupra-ți grija de nevoile locale, te întreb: când în averea statului se pot face prădăciuni de zecimi de milioane, când pentru diferiți Fălcoieni se găsesc bani de furat, Dia nu poți obține dela centru câteva milioane pentru desăvârșirea unei lucrări de interes național? Ori ții negreșit să rătă-minoritarii de roi?

Mulțumim ziarului „Curentul”, care, prin pana dlui Corvin, ține la suprafață atenției publice procesul Maramureșenilor contra *Jidanului Groedel*. Este singurul mijloc de a forma un puternic impuls general, pentru revizuirea procesului, la baza căruia stă fraudă Jidanului, prin faptul că a dobandit dela țărani părți din compose-sorat, înșelându-i în convență cu funcționarii jidani dela cărțile funduare; prin faptul că a înșelat justiția românească, după cum a demonstrat dl Corvin; prin faptul că la ultima des-batere dela Secția II. a Curții de Casație a lipsit din dosar cererea de recurs a Ministerului de Agricultură, cu alte cuvinte a fost furată, așa în cât ministerul deși interesat cu o porțiune de circa 1500 iugăre în compose-sorat nu și-a putut susține interesul de a opri segregarea, ieșirea din indiviziune, așa cum pretinde Jidanul Groedel, susținut de vânzătorii pe arginții lui Iuda: *Emil Hatieganu, Mircea Djuvara* și *Valeriu Roman*. Iată nerușinații, cari mai așteaptă onoruri în viața publică a României întregite!

Credem că dl Corvin ar sprijini puternic cauza Maramureșenilor, ducând-o la isbânda în ultimul moment, dacă și-ar publica în broșură articolele apărute până acum și cele viitoare în aceiași chestiune, săvârșind în același timp și un act de purificare a atmosferei politice, otrăvită de slugile Jidanilor mai sus amintite, lângă cari trebuie adăugit și protopopol Stefiu,

care a uitat interesele obștești reprezentate de această față bisericească în composesorat, numai și numai pentru ca interesele lui Groedel și a câtorva vânduți lui Iuda să triumfe.

„Infrățirea Românească“

*

Pentru ca să fim în nota adevărului. Dl Dr. Titus Malai, privitor la rectificarea dată de noi în nrul 6 din 15 Ian. c, al revistei, ne răspunde: „Nu este cazul să fi fost rău informat. Da, unii studenți au petrecut noaptea, la Oradea, păstrând bine în eles marginele demnității. Dacă unele personaje simandicoase aparținătoare partidelor politice, au ținut să se apropie de ei, pentru a gusta câteva clipe din fericirea expansivă a inimilor timorești, eu în acest lucru nu văd nimic reprobabil. Dar la ședința festivă de deschiderea congresului, nu au asistat, ba chiar au luat cuvântul o serie de „oameni aparținând partidelor politice?“... Ceiace ne revoltă nu este nici aceasta — cât mă privește, nu doresc să aparțin taberei habotnicilor, — ci scena abominabil dezolantă, că unii dintre acești „tolerați“ musafiri congresuali, azi își spală mâinile ca Pontiu Pilat și cu pumnii înceștați urlă: „Răstigniți studențimea!“

*

O punere la punct. În articolul „Esența problemei jidovești“, semnat de dl C. Jiga (Infr. Rom. Nr. 5 din 1 Ian. c.) s'a strecurat, fără să observăm, o afirmație ca aceasta: „Noi stăm în afară de cercul strâmt al unui sistem bisericesc și suntem adepți fervenți ai unei concepții ideale de viață, care nu poate intra în cadrul dogmelor și normelor de credință“. Reprobăm această afirmație, fiind contradicțorie programului LANC., care respectă fezaurul dogmatic al celor două biserici naționale și e de convingerea, că: „Statul numai sprijinit pe ideea creștină și mână în mână cu bisericile naționale poate soluționa importanta problemă a formării caracterului cetățenesc“.

*

Fapte rușinoase. Există în București pe Calea Moșilor, „Externatul de fete „Șc. Ortodoxă“. Elevele din inițiativa a trei Directoare Cercky, poartă, drept complectare a uniformei o cruce vizibilă atârnată la piept cu o panglică tricoloră.

Școală ortodoxă..., cruce... panglică tricoloră, toate ne-ar face să credem că e o școală confesională românească.

Nu!... Este un externat de fete, ca multe altele din Capitală și din țară, cu singura deosebire că are numărul cel mai mare de jidance, față de „Centrala“ sau „Regina Maria“, a căror

uniformă nu este evidențiată cu cruce și panglică tricoloră.

De ce oare această uniformă?!

Las să vorbească faptele.

Printre elevele de rit mozaic, este și fca jidanului din B-dul Pache No. 26*, care la întorcerea dela Școală, lasă crucea agățată cu panglica tricoloră undeva, considerând o profanare să între cu ea în casa părințească.

Autoritățile școlare superioare și Dra Directoară Cercky, are cuvântul.

Opinia publică creștină, este rugată să cugete asupra faptelor de mai sus!

G. Făcăoaru

București, Str. Cantacuzino 21.

*

Politică de partid. Pentru-că, în procesul Jidanului Groedel cu Mara-mureșeni figurează ca avocați doi membri ai partidului liberal: *Mircea Djuvara și Valeriu Roman*;

pentru-că, în același proces au luat în profitul Jidanului Groedel preceptul liberal *Mihaly* și deputatul liberal *Condruș*;

pentru-că, în același proces a comis o neghiobie (nu zicem act interesat) ministrul de justiție *Stelian Popescu* în profitul Jidanului Groedel;

și pentru-că, la baza faptelor de mai sus, toate lovind de moarte în viața trudită a populației românești din valea Vișeuului, stă aplicarea reformei agrare săvârșită de *Constantinescu-Porcu*; de aceia, nu suflă un cuvânt ziarul „Viitorul“ despre dezastrul Maramureșenilor în lupta cu Jidanul Groedel.

Dacă în acest proces nu ar fi implicat, compromis și adânc rușinat nici un membru al partidului liberal, atunci să fi văzut și auzit pe ziarul „Viitorul“ vărsând lacrimi fierbinți și proferând eremiade patriotice!

Iată, domnule cititor, politica perfidă și hipocrită, așa cum o dictează uñui ziar de partid nevoia de a eși dintr'o încurcătură, pe care politicianii o socotesc trecătoare.

Pentru ori-care partid politic — în cazul de mai sus am dat un simplu exemplu cu „Viitorul“ — orice nenorocire națională nu are importanță dacă partidul isbuteste să iasă cu fața curată.

Fața curată se menține spălându-se de murdăria proprie prin minciună, prin falsificare, prin calomnie și dacă se poate prin conspirația intamă a tăcerii.

Aceasta este politica partidelor zise de guvernământ, care promit țării că o vor feri.

Dă, domnule cititor ai dator să-ți scuturi sufletul prăfuit de minciunile politicianilor și să-l îndreptezi către

* Numele jidanului nu-l pomenesc, căci nu merită această onoare. Cine dorește, sunt la dispoziție.

mișcarea noastră națională creștină, ajutând-o din răspuțeri. Altfel putrezim în politicianism!

„Infrățirea Românească“

*

Din numărul de 1 nuaric 1928 al revistei *Weltkampf*, aflăm că în Cehoslovacia antisemitismul se întinde în lumea universitară. Universitatea din Praga, deschizând larg porțile tinerimei studioase din insințul altruismului aric, s'a pomenit, la Facultatea de medicină în așa și porție năpădită de Jidani, în cât în anul 1928 sunt 42' Jidani.

Ospitalitatea cehă față de fiii neamului slav, răstignit prin aplicarea marxismului jidovesc în Rusia; a fost utilizată de Iudei, cari s'au dat drept Ruși persecutați, în așa măsură în cât studențimea cehă cere cu insistență, sgomotos și energic, măsuri de apărare.

Pornind din același instinct de conservare națională, societatea *Socolilor* a cerut revizuirea membrilor spre a exclude dintre ei pe toți Jidanii, cari s'au furișat acolo sub nume false ca patrioți de ocazie.

Faptul mai sus relatat nu trebuie privit ca un caz izolat, ci pus în legătură cu antisemitismul crescând din România, Ungaria, Polonia și Rusia, spre a înțelege că în Estul Europei o chestiune de importanță istorică își așteaptă rezolvirea. Până nu se va rezolvi, spre asigurarea liniștitei dezvoltări naționale a statelor respective, Jidovimea nu poate avea zile tihnite. Mai rămâne de scris în veacul XX. o nouă pagină în istorie, altfel de cum o așteaptă neamul lui Iuda. Când, cum, ce fel; viitorul va arăta.

*

Am primit la redacție studiul D-lui Profesor Găvănescu dela Universitatea din Iași, intitulat „Chestii filosofice de estetică, etică și psihologie“. Atragem atenția tuturor cetitorilor noștri, cari găesc o plăcere în urmărirea problemelor filosofice, asupra lucrării de mai sus, scrisă clar și precis cum ne este spiritul latin, cuprinzând lămuriri foarte instructive și stimulând la cugetare proprie, ceia ce nu este puțin.

Maiorescu spunea la cursurile lui: citiți dler ca să vă instruiți; dar dacă se poate, gândiți în primul rând. Dl Găvănescu ne face să gândim; pentru acest prețios îndemn, discret dar efectiv, îi aducem mulțumirile noastre.

Fiecare Român cu suflet curat să nu uite a se abona la această revistă, care luptă pentru scăparea Neamului de liftele Jidanel!